

תנאי שדה
 חולבים פרות, מנקים אורוות ועובדים בשדות • תלמידי מגמת חקלאות וסביבה בכפר הירוק מסבירים למה הם מעדיפים את עבודת האדמה על פני לימודי מחשבים | ליאור פוזיילוב 28

מימין: דנה, רמי, פאדי ודני • זו חוויה אחרת של למידה | צילום: יובל עמרני

הפרות לתוך המתחם שלחן הייתה פרה ממש בעצבנות. היא התחילה לדרוך אתרר נו במשך כחצי שעה בתוך הרפת. זה היה ממש מפחיד.

תמיד הייתי מציק לשמיניסטים באורוות, עד שיום אחד היינו צריכים לנ קות את התאים והוצאנו את הסוסים מה תאים, ואז השמיניסטים תפסו אותי התיוו עליי עם צינור וניגלגלו אותי בתוך נסורת של הסוסים, הוא מספר עוד על אחד המ קריו שהצחיקו אותו ואת חבריו. אנחנו קוראים לה "שניצל". ואילו פאדי מספר כי פעם אחת הסוסות ניסות לנשך אותו. כל התלמידים מרגישים כמה הם נהנים בלימודי החקלאות, הרבה יותר מהלימור רים הרגילים של מתמטיקה וספרות.

אנחנו יוצאים מהכיתה, נושמים אור, יוצאים מהשגרה ולומדים הכל תוך כדי תווה, אומרת דנה. זה המון לומדים מעשיים ואנחנו לא רק לומדים ומשגנים. אפילו המבחנים הם בעל פה, והרבה יותר נעים לעשות מבחן בצורת שיחה ולא כר שבה מול רף שצריך למלא.

אנחנו לא לומדים כמו תוכי ומרקלים, זה הכיף שבמגמה, מוסף עדין.

דנה הם חולמים לעשות כשהיו גדולים? ומה הם חולמים לעשות כשהיו גדולים? דנה ועדין עוד לא החליטו אבל רמי כבר החליט שהוא רוצה להיות רופא, בעיקר כר לנסות ולגלות תרופות חדשות.

פאדי חולם להיות רופא שניגים ולהג ליהיות פסיכיאטר.

שיך את דרכו של אביו, ואילו דנית חולמת להיות מסיבאטר.

בינתיים הם ימשיכו לגדל פרוחים, לצאת לטיולים, לטפל בפרות ובעיקר – ליהנות מהטבע.

מחות שלה בלול התנגדות. היא למדה על הברלים בין לול פיטום ללול ביצים והכי נהנית לצפות באפרוחים, בתחילת דרכם. אני מאוד נהנית שם, זה מאוד מעי נייך, היא אומרת.

בפעם הראשונה שנכנסתי ללול זה היה יום אחרי שהתנגדתי לגיע, והם היו קטנים וחמודים, למרות שעצוב לחשוב שאחד כך אנחנו אוכלים אותם. כשנכנסתי ללול אחד החברים אמר לי להיזהר לא לדרוך על האפרוחים, ומאז אני הולכת על קצות האצבעות בכל פעם כשאני נכנסת.

רמי, שמעביר חלק מומנו בהתמחות ברפת, מספר על אחת הפעמים, ברנע משובה, שנפל לתוך ערימת גללי פרות.

ברפת יש אזור של בטון שמכסה בגללי פרות, הוא מספר בצחוק.

זה אזור שאפשר להחליק בו, אז תמיד היינו עושים שם סקי רחא. היינו תופסים את חוגב של הפרה, היא הייתה מושכת אותנו והיינו מתליקים, עד שיום אחד נפי לתי לתוך הצואה.

בפעם אחרת ביקשו מאיתנו להכניס את צרכים של חיות.

עדין, שהתמחה אף הוא באורוות, עשה את ההתמחות הסופית שלו דווקא בתחום צמחי עציץ ומספר שאחד הרברים שהכי אהב, היו הביקורים הרבים במחנות. שיללנו הרבה בחוץ וראינו את הרברים בפועל, את הצמחים, העציצים והפרחים, הוא אומר בחיוך. אנחנו מגדלים הרבה צמחים בבית הייתי מאוד מוחרב לנושא. זה היה הרבה מעבר ללימודים. עיריית המורה גרמה לנו לאהוב את הטבע ולא הייתי בחור באף מגמה אחרת.

אנחנו לא לומדים רק בכיתה. עיריית לר קחת אותנו לטייל בכפר, מסבירה לנו על כל סוגי ומיני הצמחים והעצים, זו חוויה אחרת של למידה, מסכימה איתו דנית.

אנחנו חולפים על יד הצמחים מדי יום ופתאום במגמה זה מקבל משמעות לגמרי אחרת, מוספה דנה. פתאום אני מבינה מה כל דבר אומר, אני ממש מתחילה להבין את האנטומיה של הצמחים.

המורה, שנראה כאילו התלמידים מעי רציני אותה, מספרת כי החלה את לימודי החקלאות שלה בגיל 15.

מגיל 15 ידעתי שזה מה שאני רוצה לעי אומרת. אני פריקית של צמחים וחקלאות. זה לא רק למידה, זה לחוות ולראות. האהבה שלי למקצוע גרמה לתלמידים לאהוב את זה. ברנע שאת חופת את הילדים איתן את גורם להם לאהוב את התחום.

הטבע מרגיע אותי וזה מה שגורם לי להתי חבר לנושא ולמגמה.

חווית החיות

פאדי, דנית, רמי ועדין, שעשו התמחות באורוות הסוסים, מספרים שהם מאוד נה נים מההתמחות. חוץ מלהכיר את הסו סים, להאכיל אותם, לטפל בהם, ללמוד על המחלות שלהם ולנקות את התאים שלהם, הם זוכים גם לשיעורי רכיבה. זאת העבודה הכי קשה, אבל גם הכי כי פית, אומרת דנית.

עברתי גם לפני כן באורוות ובגלל שהייתי מאוד מוחרב לזה בחתי להתמ חות דווקא בזה, מוסף עדין.

לדברי רמי, השהיה בחוות הסוסים לצי רם של בעלי החיים האצילים, מרגיעה אותו. זה נתון לי הרבה שקט נפשי, הוא רמי, כי זה מגדל בריים, אבל מתגברים. רמי, שעשה גם התמחות ברפת, אומר כי ברפת אנחנו חולבים פרות שלוש פעמים ביום, לוקחים אותן בקיץ לצינון, מניקים את העגלים. זאת חוויה שונה.

כשאנחנו מברשים אותם נוצר קשר, כל את זה יותר ממששים. כל העניין של בעלי חיים, לשמור על הסביבה שלהם, זה חשוב לי מאוד כי אנחנו הורסים את כור הארץ ומבזבזים משאבים.

עדין: אני אהב להיות בטבע. כל הז שפה שלי פתה לכיוון מחשבים, אבל אני מת על הטבע. אני ממש אוהב לטייל.

הוא או לא.

פאדי: כל אדם רוצה להיות בסביבה של רברים שהוא יותר אוהב. אני מאוד מתחבר לבעלי חיים, ולסוסים בפרט. מאז שהייתי קטן, החלום שלי הוא שתהיה לי חווה לגר דול סוסים, בהתחלה עניין אותי רק נושא החיות, אבל עכשיו הכל מתחבר לי, את הארמה, העצים והצמחים. המגמה מתבררת איתנו יותר.

דנית: אני לא מתחברת למחשבים וטכ נולוגיה. זה חשוב להתחבר לארמה ולשר רשים, מהמקום שאתה בא. אני גם אוהבת את זה יותר ממששים. כל העניין של בעלי חיים, לשמור על הסביבה שלהם, זה חשוב לי מאוד כי אנחנו הורסים את כור הארץ ומבזבזים משאבים.

עדין: אני אהב להיות בטבע. כל הז שפה שלי פתה לכיוון מחשבים, אבל אני מת על הטבע. אני ממש אוהב לטייל.

עדין • זה המקצוע הכי מעניין

לא משהו שאפשר להתקדם בו.

זאת הייתה הורמנות לצאת לשטח ול כפר, מוספה דנית. בחטיבה זה יותר "אי אפשר להכיל", מוסף רמי. התחושה שיש לך כשאתה עובד ברפת שונה מכל הסכ נולוגיה של היום. אין את אותו רגש. אני לא יודע כמה ילדים יכולים להגיד שהם חלבו פרות ורכבו על סוסים. ההורים שלי סיפרו לי על ארך זה היה פעם, על העבר דה החקלאית והעבודה עם חיות. הרגשתי קנאה וזה מה שגרם לי לבחור בהתמחות הזאת. זה פתח בפניי דלתות אחרות שלא הכרתי. אנחנו מצליחים לפתח בהתמחות הזאת קשר בינאישי שזה דבר שכבר אין היום, עם כל הטכנולוגיה והפייסבוק, אלו דברים שנעלמו.

פאדי והנית לעומתם, מסבירים כי בחור במגמה כי היא משלבת ביולוגיה, בעלי חיים וצמחים. אהבתי להיות בסביבה של חיות וסוסים ומי שלומד חקלאות עושה התמחות באורוות, אומר פאדי שבוחר במ מגמה למרות התנגדות אביו. עניני אביו זה

הנהגה סביבתית ירוקה, זה השם החדש ללימודי חק לאות בבית הספר הכפר הירוק" שליר רמת השרון. בשעה שגורא כי כל בית ספר מנסה להתחדר במגמת סייבר חרשה, מגמת חלל או מרעים, בכפר הירוק דווקא מתמחים באורוות, ברפת ובגלול התנגדות.

ככפר הירוק" לא רק לומדים בכיות, אלא גם יוצאים החוצה, מסתובבים בטבע, בודקים איך צומח הצמח ומה המשמעות שלו בחיי היומיום שלנו.

מורכב בתלמידים שחווו לשים את הטכנולוגיה, המחשבים והחיי-טק בצד ולהש קיע כמה שחיה לפניכם.

זה הבסיס שלנו, תמיד יצטרבו חק לאות, אומרים תלמידי המגמה בלי לח שוב פעמים.

עבודת אדמה

דנה ברדה בת 17 וחצי מברציה חבבריה למגמה, רמי אבו ואסל (17), דנית מכלוף (17), פאדי אלכנאני (17) ועדין שלו (18), מנגאים במגמה שהם בחור ולא היו מחלי פים אותה בעד שום מגמה אחרת.

ואת מגמה ממש מעניינת, לא כמו השאר, אומרת דנה. ברדה כלל המגמות הן מתמטיות והמגמה חקלאות, למרות שהיא מרעית, היא לא כל כך מתמטית. לט דני במגמה הזאת רברים שבשום מקום אחר לא הייתי יכולה ללמוד, כמו על ביצים ועל התרבות של תרנגולות. זה נכון שהיום הם כנולוגיה יותר שולטת במידה ובעשייה,

דנה: "תמיד יצטרבו חקלאות, תמיד יאכלו ירקות. הרעיון הוא לפתח את התחום הזה לצד הטכנולוגיה"